

SPECYFIKACJA IMPLEMENTACYJNA

Projekt zespołowy

Mateusz Smoliński

Łukasz Knigawka

23 grudnia 2018

Spis treści

1	Wstęp	2
2	Diagram klas	2
3	Opis klas/metod	4
3.1	Klasa MainWindow	4
3.2	Klasa Parser	4
3.2.1	Metoda ParseFile	4
3.2.2	Metoda ParseContourPoint	4
3.2.3	Metoda ParseKeyPoint	4
3.2.4	Metoda ParseCustomObjectType	5
3.2.5	Metoda ParseCustomObjectInstance	5
3.3	Klasa AreaDivider	5
3.3.1	Metoda DivideIntoAreas	5
3.4	Klasa Map	5
3.4.1	Metoda FindKeyPointOfArea	5
3.4.2	Metoda FindObjectsOfArea	6
3.5	Klasy Point, KeyPoint	6
3.6	Klasa Line	6
3.7	Klasa CustomObjectType	6
3.8	Klasa CustomObjectInstance	6
3.8.1	Konstruktor klasy CustomObjectInstance	6
4	Działanie programu i zastosowanie algorytmu	6
5	Testy jednostkowe	6
5.1	Testy klas 1 i 2	7
5.2	Testy klasy 3	7
5.3	Testy klasy 4	7
5.4	Testy klasy 5	7
5.5	Testy klasy 6	7

1 Wstęp

Celem projektu jest napisanie programu prezentującego interaktywną mapę na podstawie danych z pliku wejściowego. Program otrzymuje punkty tworzące kontur mapy, punkty kluczowe, na podstawie których kontur zostaje podzielony na obszary, a także definicje obiektów oraz listę takowych obiektów, które mają być brane pod uwagę przy analizie wyżej wspomnianych obszarów.

Jeśli dane będą podane prawidłowo, program na ich podstawie generuje planszę, która dalej może być modyfikowana przez użytkownika. Może on dodawać i usuwać elementy konturu, zmieniając kształt mapy, a także dodawać i usuwać punkty kluczowe, wpływając tym samym na podział na obszary. Po kliknięciu na jeden z punktów kluczowych użytkownik otrzyma informacje o obiektach znajdujących się na wyznaczonym przez niego obszarze.

Projekt „LUPA” zostanie napisany w języku C# wersji 7.3 (.NET Framework 4.7.2), w środowisku Microsoft Visual Studio 15.9.4. Interfejs użytkownika zostanie utworzony dzięki platformie WPF. Implementacja oraz testowanie programu odbywać się będą na komputerach o następujących parametrach:

- 64-bitowy system operacyjny Windows 10 Home ver. 1803,
- procesor Intel Core i5-7200U,
- pamięć RAM 8,00 GB,
- karty graficzne Intel HD Graphics 620 + NVIDIA GeForce 940MX,

oraz:

- 64-bitowy system operacyjny Windows 10 Home ver. 1803,
- procesor Intel Core i7-6700HQ,
- pamięć RAM 16,00 GB,
- karty graficzne Intel HD Graphics 530 + NVIDIA GeForce 940MX,

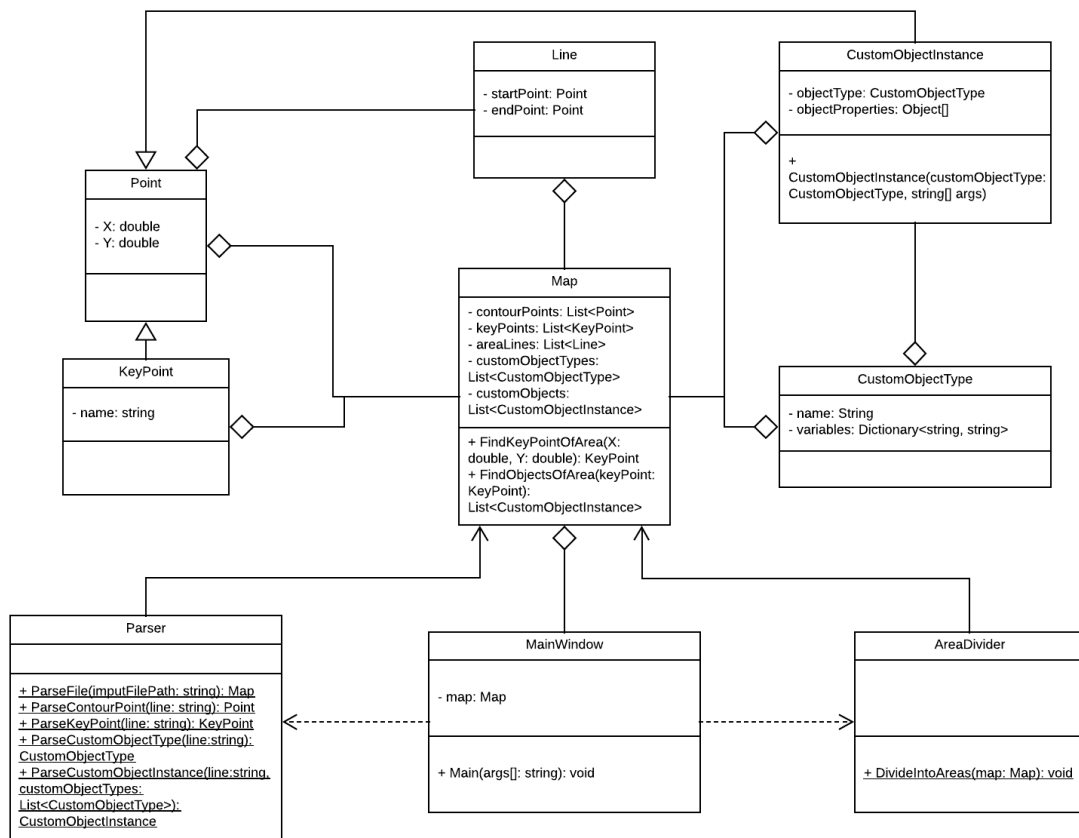
2 Diagram klas

Program składać się będzie z 9 klas. Zależności pomiędzy poszczególnymi klasami obrazuje Rysunek 1.

Na diagramie klas nie zostały uwzględnione:

- zależności pomiędzy klasami Parser, MainWindow, AreaDivider oraz klasami będącymi składowymi klasy Map, w celu poprawy czytelności,
- metody wygenerowane przez WPF, odpowiadające za rysowanie na planszy oraz reakcję na zachowanie użytkownika.

Nie występują na nim także metody dostępne ze względu na zastosowanie automatycznie generowanych właściwości klas występujące w wybranym przez nas środowisku.

Rysunek 1: Diagram klas

3 Opis klas/metod

3.1 Klasa MainWindow

Jest to bazowa klasa tego programu, odpowiadająca przede wszystkim za interfejs graficzny. Składa się ona z wielu metod wygenerowanych przez WPF, odpowiadających za reakcję na działania użytkownika. Wśród najważniejszych logicznych implementacji, które muszą być zawarte w implementacjach tych metod, warto wspomnieć o:

- metodzie, która po zbliżeniu kursora w okolicę punktu kluczowego wypisze na panelach bocznych listy obiektów znajdujących się na obszarze wyznaczonym przez ten punkt kluczowy (pogrupowane i nie pogrupowane według typu) oraz liczbę mieszkańców na tym obszarze,
- metodzie, która przy wybranej opcji punktu kluczowego po kliknięciu lewym przyciskiem myszy dodaje punkt kluczowy, a prawym przyciskiem usuwa najbliższy punkt kluczowy,
- analogicznej metodzie która dodaje i usuwa elementy konturu po wybraniu opcji konturu na pasku górnym.

Po wybraniu opcji usuwania/dodawania punktów na mapie następuje wywołanie funkcji *Divide-IntoAreas* ponownie dzielącej mapę na obszary, z klasy *AreaDivider*.

3.2 Klasa Parser

Ta klasa odpowiada za wczytanie danych z pliku tekstowego, które zostaną użyte w trakcie działania programu. Wszystkie metody w tej klasie są statyczne, przez co obiekt klasy *Parser* nie będzie powstawać w żadnym momencie trwania programu. Metody te w przypadku niepowodzenia korzystają z wyjątków, które przekazują do metody nadrzędnej – metoda *ParseFile* przekazuje te wyjątki do klasy *MainWindow*, która odpowiada za przekazanie komunikatu o błędzie użytkownikowi.

3.2.1 Metoda ParseFile

- `Map ParseFile(string inputFilePath)`

Metoda *ParseFile* jest główną metodą tej klasy. Otrzymuje ona ścieżkę do pliku w postaci napisu, po czym ma za zadanie otworzyć ten plik, przeanalizować każdą jego linię oraz zapisać dane w postaci zrozumiałej dla programu. Na podstawie składni pliku oraz linii oddzielających etapy wczytywania, oznaczonych # na początku, odczytuje linię tekstu i przekazuje ją do odpowiedniej metody parsującej. Po zakończeniu kolejnego etapu metoda sprawdza, czy żaden z warunków działania programu nie został złamany – na przykład, czy użytkownik nie zamieścił przecinających się linii konturu lub nie zapomniał o którymś z obowiązkowych typów obiektów. Odczytane w ten sposób dane zapisuje do list w obiekcie klasy *Map*, po czym w przypadku powodzenia zwraca referencję do tak przygotowanego obiektu.

3.2.2 Metoda ParseContourPoint

- `Point ParseContourPoint(string line)`

Jest to pierwsza ze szczegółowych metod tej klasy, odpowiadających za odczytanie konkretnych elementów podanych w pliku. Ta konkretna metoda odczytuje linię zawierającą współrzędne punktów konturowych, po czym w przypadku powodzenia zwraca przygotowany obiekt klasy *Point*.

3.2.3 Metoda ParseKeyPoint

- `KeyPoint ParseKeyPoint(string line)`

Jest to kolejna metoda odczytująca linię. Odczytuje ona linię zawierającą współrzędne punktów kluczowych i ich nazwy, po czym w przypadku powodzenia zwraca przygotowany obiekt klasy *KeyPoint*.

3.2.4 Metoda `ParseCustomObjectType`

- `CustomObjectType ParseCustomObjectType(string line)`

Ta metoda odpowiada za odczytanie deklaracji typu obiektu przygotowanej przez użytkownika. Do jej zadań należy sprawdzenie, czy użytkownik napisał dla każdego parametru nazwę i typ, oraz czy program potrafi rozpoznać ten typ.

3.2.5 Metoda `ParseCustomObjectInstance`

- `CustomObjectInstance ParseCustomObjectInstance(string line, List<CustomObjectType> customObjectTypes)`

Ta metoda odczytuje obiekty wypisane przez użytkownika, zgodnie z zadeklarowanymi przez niego typami na poprzednim etapie odczytu. Do jej zadań należy sprawdzenie, czy podane obiekty są zgodne z deklaracjami dokonanymi wcześniej. Tak jak każda z wymienionych powyżej metod poprawnie odczytany obiekt zwraca do metody głównej tej klasy – *ParseFile*.

3.3 Klasa `AreaDivider`

Ta klasa zawierać będzie logikę podziału mapy na obszary. W finalnej wersji programu będzie ona składać się z większej liczby metod, których ilość oraz treść zależą będzie od wybranego algorytmu rozwiązującego problem podziału mapy.

3.3.1 Metoda `DivideIntoAreas`

- `void DivideIntoAreas (Map map)`

Ta metoda ma być kluczowym etapem dzielenia mapy na obszary. Dostaje ona obiekt typu *Map*, który zawiera wszystkie odczytane z pliku lub zmodyfikowane w trakcie trwania programu dane, po czym wykonuje przetworzenie linii zgodnie z wybranym algorytmem oraz zapisuje je w postaci listy *areaLines*, należącej do właściwości klasy *Map*.

3.4 Klasa `Map`

Klasa *Map* jest głównym kontenerem danych tego programu – wszystkie inne klasy albo znajdują się w tej klasie, albo w pewien sposób się do niej odwołują. Składa się ona z pięciu list przechowujących wszystkie najważniejsze elementy prezentowanej na ekranie mapy:

- punkty konturu,
- punkty kluczowe,
- linie tworzące obszary,
- typy obiektów deklarowane przez użytkownika,
- obiekty podane przez użytkownika.

Poza tymi listami klasa zawiera także metody odwołujące się bezpośrednio do matematycznej reprezentacji mapy. Poniżej zostały opisane dwie takie metody.

3.4.1 Metoda `FindKeyPointOfArea`

- `KeyPoint FindKeyPointOfArea (double X, double Y)`

Ta metoda ma na podstawie współrzędnych punktu określić, w jakim obszarze się on znajduje. Zwraca punkt kluczowy *KeyPoint* reprezentujący dany obszar lub *null* w przypadku, gdy punkt nie znajduje się w żadnym obszarze.

3.4.2 Metoda FindObjectsOfArea

- `List<CustomObjectType> ObjectsOfArea (KeyPoint keyPoint)`

Ta metoda ma działanie odwrotne do poprzedniej metody – przyjmuje punkt kluczowy jako argument, po czym zwraca listę wszystkich obiektów zawartych w wyznaczonym przez niego obszarze lub *null*, gdy punkt kluczowy nie zostanie rozpoznany.

3.5 Klasy Point, KeyPoint

Te dwie proste klasy reprezentują punkty na mapie. Klasa *Point* przechowuje jedynie współrzędne X i Y danego punktu, zaś dziedzicząca po niej klasa *KeyPoint* zyskuje dodatkowo nazwę danego punktu kluczowego. Nie posiadają one żadnych dodatkowych metod.

3.6 Klasa Line

Jest to klasa reprezentująca linię, wykorzystywana do podziału mapy na obszary. Składa się ona z dwóch punktów reprezentujących początek i koniec linii.

3.7 Klasa CustomObjectType

Klasa przechowuje dokładne dane o zadeklarowanych przez użytkownika parametrach obiektu. Oprócz nazwy będącej prostym napisem przechowuje ona słownik zmiennych – każdy parametr musi mieć swoją charakterystyczną nazwę oraz przypisany do niej typ. Klasa ta będzie stanowić bazę do tworzenia konkretnych obiektów, które reprezentuje następna klasa – *CustomObjectInstance*.

3.8 Klasa CustomObjectInstance

Ostatnia klasa tego programu ma prezentować konkretny obiekt na planszy, spełniający parametry zadeklarowanego typu. Dziedziczy ona po klasie *Point*, co gwarantuje, że każdy podany przez użytkownika obiekt ma sens na mapie i posiada współrzędne, na podstawie których można go ulokować w konkretnym obszarze.

Składa się on z dwóch istotnych właściwości – jedną z nich jest typ obiektu, przechowywany w postaci referencji na dany typ. Drugą jest tablica *objectProperties*, która ma przechowywać obiekty o typach zgodnych z zadeklarowanymi przez użytkownika w pliku.

3.8.1 Konstruktor klasy CustomObjectInstance

- `CustomObjectInstance (CustomObjectType customObjectType, string[] args)`

Warty odnotowania jest konstruktor tej klasy. Dostaje on listę argumentów w postaci napisów *string*, które następnie sam konwertuje na odpowiednie typy i zapisuje je do tablicy *objectProperties*. W przypadku niezgodności typów wyrzuca wyjątek, który może być potem obsłużony w klasie *Parser*, w metodzie *ParseCustomObjectInstance*.

4 Działanie programu i zastosowanie algorytmu

Pełna sekwencja. Opis algorytmu może być problematyczny na tym etapie

5 Testy jednostkowe

Projekty testów zakładają użycie narzędzia ????. Poniżej znajduje się lista testów planowanych dla kluczowych metod programu, dla każdej z nich przewidziane są różne przypadki otrzymanych danych.

5.1 Testy klas 1 i 2

W tych dwóch nie trzeba wiele testować

5.2 Testy klasy 3

coś trzeba tu stestować

5.3 Testy klasy 4

Tu testujemy coś

5.4 Testy klasy 5

Ta klasa ma coś

5.5 Testy klasy 6

Ta klasa odpowiada za coś